

Η τιμή του φυσικού αερίου

Βασίλης Μούτσογλου

Πρέσβης ε.τ., Μηχανολόγος Μηχανικός

Δεν είναι η Ρωσία αποκλειστικά υπεύθυνη για την άνοδο της τιμής του αερίου. Η στροφή προς το φυσικό αέριο ως της μόνης διεξόδου για την επίλυση του ενεργειακού προβλήματος, θα κατέληγε αργά ή γρήγορα στην αύξηση της ζήτησης και την άνοδο της τιμής του.

Είναι βέβαια αποδεδειγμένο ότι σε ένα ποσοστό, η κλιματική αλλαγή είναι ανθρωπογενής. Σύμφωνα με την πολιτικά ορθή ερμηνεία, οφείλεται στα αέρια του θερμοκηπίου που παράγει η καύση των υδρογονανθράκων και ιδιαίτερα αυτών που έχουν τις περισσότερες προσμίξεις δηλαδή του άνθρακα. Ωστόσο η ερμηνεία αυτή παραβλέπει τη γενεσιουργό αιτία του προβλήματος που είναι ο υπερπληθυσμός του πλανήτη. Η αντιμετώπιση των ενεργειακών αναγκών του - υπερβολικού για τις δυνατότητες του πλανήτη - πληθυσμού, θα προξενήσει ούτως ή άλλως κάποια υπερθέρμανση του πλανήτη, δεδομένου ότι όλες οι δραστηριότητες του ανθρώπου καταλήγουν στην έκλυση θερμότητας στο περιβάλλον.

Η συνισταμένη της παγκόσμιας πολιτικής στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής είχε στοιχεία εξαλλοσύνης που θα μπορούσαν να είναι αποτέλεσμα λογικής ενός δεκαεξάχρονου κοριτσιού και της κρίσης της για τα παγκόσμια επιστημονικά, κοινωνιολογικά και πολιτικά ζητήματα. Οι υδατοπτώσεις, η αιολική και ηλιακή ενέργεια δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις ενεργειακές ανάγκες, ενώ και η αμέσως μετά καθαρότερη πηγή ενέργειας η πυρηνική, δαιμονοποιήθηκε. Μπήκαν περιβαλλοντικές ρήτρες στην καύση του άνθρακα, ορισμένα κράτη αποφάσισαν να κλείσουν τους πυρηνικούς σταθμούς και όλη η προσοχή στράφηκε στη χρήση του φυσικού αερίου ως αν αυτή να ήταν η λύση του προβλήματος της κλιματικής αλλαγής. Επόμενο ήταν να δημιουργηθούν συνθήκες μονοπωλίου, οι οποίες, ασχέτως του ρωσο-ουκρανικού πολέμου θα οδηγούσαν σε άνοδο της τιμής του αερίου. Ο πόλεμος απλώς επιτάχυνε τις εξελίξεις. Μειώθηκε η προσφορά ενώ αυξανόταν η ζήτηση.

Πολιτικοί, δημοσιογράφοι και ΜΚΟ, φορείς της πολιτικής ορθότητας, δημιούργησαν εμμονή για την κλιματική αλλαγή, μη επιτρέποντας την ορθολογική αντιμετώπιση του προβλήματος. Δεν σκέφθηκαν ότι και η μετάβαση προς καθαρότερες μορφές ενέργειας θα έπρεπε να ήταν βιώσιμη. Απεδείχθη ότι δεν ήταν. Η πρόβλεψη για διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας, όχι μόνο για ύπαρξη εναλλακτικής λύσης, αλλά και η μη διακοπή λειτουργίας των ώστε η μετάβαση να γίνει σταδιακά και ομαλά, θα απέτρεπε μερικώς τη σημερινή εξέλιξη. Φυσικά δεν κομίζουμε γλαύκα εις Αθήνας. Η πρόβλεψη αυτή έγινε από πολλούς αλλά δεν εφαρμόστηκε επειδή τα λόμπι του περιβάλλοντος αποδείχθηκαν πανίσχυρα και κυριάρχησαν στον δημόσιο λόγο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση για μια ακόμη φορά αποδείχθηκε κατώτερη των περιστάσεων. Όχι μόνο παράβλεψε τα ανωτέρω αλλά επέτρεψε και τη σχεδόν αποκλειστική εξάρτηση της Ευρώπης από μία μόνο πηγή και από ένα σύστημα χωρών (παραγωγής ή διέλευσης) με

αντιευρωπαϊκές τοποθετήσεις όπως η Ρωσία και Τουρκία. Μάλιστα στράφηκε στη Τουρκία ως πλέον αξιόπιστης από την Ουκρανία! Μετά αναγκάστηκε να προσφύγει σε άλλες χώρες που έχουν αντικρουόμενα οικονομικά συμφέροντα με την Ευρώπη, Νορβηγία, Καναδά, Αλγερία, χωρίς επιτυχία. Και αυτό στα πλαίσια μια περίεργης μεταψυχροπολεμικής λογικής με την οποία ανέθεσε την ασφάλεια της στις ΗΠΑ, την ανάπτυξη στην Κίνα, την ενέργεια στη Ρωσία και τις Αραβικές χώρες και τα όνειρα της για ένα ειρηνικό κόσμο στην Τουρκία.